

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Biztosítsuk a szabad versenyt.

Pécs, 1897. november 15.

A kormány nem régen felhívta kereskedelmi és iparkamarákat, mondanának véleményt a mindinkább elhatalmasodó kartellek kérdésében, mert elérkezettnek látja az időt, hogy ezt törvényhozási uton szabályozza és lehetőleg megszüntesse azokat a panaszokat, a melyeket a kartellek újabb időben felidéztek.

A pécsi kereskedelmi és iparkamara erre a felhívásra azt a véleményt nyilvánította, hogy a kartellkérdés törvényhozási szabályozását nem tartja szükségesnek s ha már a kormány valami intézkedést tenni éppenséggel akar, elegendő lenne annak kimondása, hogy a kartellszerződésekből eredő keresetek bíróság nem érvényesíthetők.

Abban igaza van a kamarának, hogy a kartellek hazánkban még nem gyökereztek meg általánosan, de ez csak onnét van, hogy a gyáripar nálunk még gyermekkorát éli. már pedig a kartellek leginkább a gyáripar fegyverét képezik a szabad verseny s ennek folyamánaként a fogyasztó közönség érdekei ellen.

Vannak sokan, a kik éppen ebből a szempontból tartják nálunk a kartell-kötés szabadságának korlátozását károsnak, mert szerintük a korlátlanul szabad verseny akadályozza a magyar ipar fejlődését, a mely csak mesterséges segítő eszközök istápolásával izmosodhatik meg.

Való igaz, hogy lehetnek körülmények, a mikor valamely iparág létérdeke annyira veszélyeztetve van, hogy annak további fennállását csakis az illető vállalatok egyértelmű eljárása képes biztosítani, de az általános ipari fejlődést a kartellek nem hogy előmozdítanak, hanem egyenesen hátráltatják, mert a már létező vállalatok csak azért állanak kartellbe, hogy minden újabb vállalat létesülését már eleve lehetlenné tegyék, vagy legalább lehetőleg megnehezítsék. És vajjon szolgálhat-e a fejlődés előnyére az olyan szövetkezés, a mely a szabad versenyt — a fejlődésnek ezt a leghatalmasabb emeltyűjét megbénítja, hogy küzdelem nélkül hulljon a gyáros ölébe az a gyümölcs, a melyet különben csak erős küzdelem, minőségbeli javítás, árbeli méltányosság árán szerezhetne meg.

Azokban az iparágakban, a melyek terén már van nagyobb gyáriparunk, eléggé érezzük máris a kartellek káros hatását. Itt van pl. a cukorkartell, a melynek segítségével a gyárosok a répa bevásárlási árát tetszésük szerint nyomhadják le s ez által lényegesen károsítják mezőgazdaságunkat, ellenben a gyártott cukor árát a kereslet és a kínálat közti viszony kijátaszásával a fogyasztó közönség rovására felemelik.

A kartellek káros hatásának ellensúlyozására a mi kamaránk azt is javaslatba hozta, hogy a kartellben álló vállalatok semmiféle állami kedvezményben ne

részesíttessenek. De ez gyökeres orvosszert még akkor sem képezne, ha az ilyen vállalatokat egyenesen kizárnák a állami szállításokból, mert hisz volt rá eset, hogy az állami szállítást elnyert kereskedő, aki nem tartozott semmiféle kartell kötelékébe, nem volt képes az elvállalt magyar cikket szállítani, mert a kartellben álló nyersáru termelők kimondták, hogy az illető kereskedőnek, aki nem tartozott klikkjükhöz, árut nem adnak el.

A tapasztalás tehát azt bizonyítja, hogy a kartellek nem mindig az iparfejlesztést tartják szem előtt, hanem legtöbbször azért alakulnak, hogy a társadalom egyéb osztályait, a mezőgazdát, kereskedőt s általában a fogyasztó közönséget adófizetőjükké tegyék.

Rossz iparfejlesztési politika az, a mely az ipart kiválólag a nagy tőke javára a többi termelési tényezők hátrányával akarná fejleszteni. Ez kiélesíti az amugy is érezhető osztályellentéteket, mert kétségtelen, hogy a legtöbb kartell megrontja a munkásoknak amugy sem rózsás helyzetét. Egyrészt, mert a verseny megszüntével leszállnak a munkáérek, másrészt pedig a fogyasztási cikkek árának felemelésével megdrágulnak az életviszonyok.

Kétségtelen tehát, hogy helyes nyomon jár a törvényhozás, ha a törvényileg biztosított iparszabadságot megvédelmezni akarja annak minden kinövése ellen. Az iparszabadságnak csak a szabad verseny ad létjogosultságot, mert a fogyasztó nagy-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Mese a féihomályban.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Bárdos Gida a következő élményét mesélte el:

Mintegy négy éve lehet, hogy Endrefalvára lettem állomásozva. Unalmas egy fészek volt s valóságos száműzöttségnek kellett tekinteni e helyemet, a hová tulajdonképen mint helyettes voltam beosztva. Nappal olvastam, vagy pedig sétáltam, esténként összeültem egynehány bajtársal tarokkozni, vagy whistezni. Egy huszárcapitány barátom egy este ilyen szavakkal lépett be szobámba:

— Gida, gyere el ma estére Bendéékhez; szoáré lesz.

— Furcsát kívánsz, Benő, — szóltam meglepődve — hiszen meg sem vagyok hívva; azután meg Bendééknél már rég nem is voltam, mikor legutoljára láttam őket Pesten, Lilla még kis bakfis leány volt.

— Annál szebb és kifejtettebb most. Lilla a Bende család szeme-fénye, azután meg nem is megvetendő hozomány van; gondold meg, két birtok vár reá, hát még azok a sok ezresek, a mik számára le vannak téve

a banknál. Különbén itt van a meghívó. Bendéné azzal a meghagyással adta ide nekem, hogy okvetlenül elgyere, számít read. Láthatod tehát . . .

— Nézd csak pajtás . . .

— Semmi ellenvetés, — duzzogott kapitány barátom, nekem ki van adva a szigorú parancs s neked mint . . .

— Jól van bajtárs, hát elmegyek — vettem oda, csak hogy lerázzam a nyakamról.

Végre is kedvet kaptam az elmenetelhez. Nem annyira Bendéné akaratos meghívására, mint kíváncsi voltam, hogy az akkor még tizenhárom éves Lilla, hogy fejlődött ki tizennyolc éves korára. Már akkor is szép leány volt, gyermekies szende arccal, szép selyemszerű hajjal, korom fekete szemével és nyulánk természetével. Meg kell vallanom, izgatott voltam abban a percben, mikor Bendéék szalonját átléptem. Várakozásomban nem csalódtam. Lilla elragadó volt. Rózsaszínű ruhája feszesen simul gömbölyű természetéhez s egész megjelenése elvette az eszemet. Elhatároztam, hogy az egész estélyen Lillát fogom mulattatni, a minek Bendéné örülni is látszott, mert kedvteléssel nézett minket. Azóta napos vendég voltam Bendééknél s Lilla mamuskája már egészen bizalmasan beszélgetett s vettem észre, hogy már várja ajkamról a nyilatkozatot; de egy hiba volt a dologban, hogy sze-

rettem ugyan Lillát, de feleségnek nem vettem volna el, mert sokkal nagyobb igényű leány volt, mintsem én bele mentem volna ebbe a dologba. Konfis, inas, szakácsné, szobalány, cseléd, mind-mind oly elretentő tényező volt a dologban, hogy azt a két birtokot hamar felemészttette volna. Így hát tettem neki a szépet cél nélkül. Most is mosolyognom kell, mikor eszembe jut, hogy tanította Bendéné Lillát. Marietta, a szőke szobalány nekem mindent besugott.

— Lillácskám, — szólt egyszer hozzá — nem vettél észre, hogy Bárdos Gida szeret téged? Lásd leányom, neked okosnak kell lenned, be kell fonnod Bárdost. Ő nem megvetendő férj volna a számodra; nemes, szép ember. Tudod, aztán légy engedékenyebb; ha épen megcsókol, vagy át akar ölelni, ne nagyon szabadkozz, mert elriasztod . . .

Nap-nap után telt az idő. Lillán meglátszott anyja tanítása s egy szabad percben, mikor anyja nem volt otthon, eszeveszett örültséggel vettem magam lábaihoz, atkaroltam térdét, megcsókoltam, hogy szeretem, imádom, nélküle nem tudok élni, majd átöleltem, megcsókoltam . . .

Engem Endrefalváról visszaállomásoztak Pestre, a hol csakhamar kezdettem feledni Lillát. Lilla gyakran irt, emlékeztetve édes csókjainkra, torró öleléseinkre, majd magázott

közönség érdekeit csak a szabad verseny képes szolgálni, a mikor tehát az iparosok maguk emelnek mesterséges gátakat a szabad verseny elé, ezzel az iparszabadság létfeltételeit támadják meg s azt a törvényhozásnak a kartellezők ellenében épügy meg kell védelmeznie, mint a céhbeli zárkozottság ellen.

Nem tartjuk tehát elegendőnek a birói jogszegély megvonását a kartell-szerződésekben megállapított kötelezettségek érvényesítésétől, mert a legtöbb kartellezőt ugysem a birói kényszereszközöktől való félelem, mint inkább a saját egyéni érdeke tart meg a kartell körében, hanem szükséges, hogy a közgazdaságra nézve káros kartelleknek már létrejöttét is megakadályozza a törvényhozás.

Sok nehézséggel fog járni persze annak a kérdésnek a megoldása, hogy milyen rendszabályokhoz nyuljon a törvényhozás ennek a célnak az elérésére, de mégsem tartjuk ezeket a nehézségeket leküzdhetetleneknek s nem osztjuk a pécsi kamarának azt a nézetét sem, hogy a kartellek törvényhozási szabályozása ezen a nagy tőketermelési rendszer fentartására irányuló intézménynek általános elterjedését és állandóvá tételét segítené elő.

A nagy tőketermelés természetében fekszik a monopolizálásra való hajlandóság s a kartellekbe való egyesülés utáni törekvést ez a hajlandóság szüli, nem pedig az ily egyesülések törvényhozási szabályozása. Az iparnak mindama ágában, amelyekben nálunk a nagy tőketermelés már meghonosult, meghonosult ott a kartellek intézménye is a nélkül, hogy az törvényhozásilag szabályozva lett volna, a hol pedig a kartellezés előfeltételei hiányzanak, ott azokat a törvényhozási szabályozás sem fogja előmozdítani, de üdvös korlátok közé szorítja őket ott, a hol a szabad verseny áldásait készülnek megsemmisíteni.

Videki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

levelében, majd tegezett. A mama pedig már eközben előre csinálta a stafirungot, már a bölcsőbe való kis vánkások is megvoltak. Nem lehet elhallgatnom önök előtt, hogy a mamustól megkértem Lilla kezét, a ki gondolkozási időt kért, a mi nem tartott so-kaig.

Időközben megismerkedtem itt Pesten a Somosyban egy bájos kis ballerínával, a szőke Melanieval. A kis szőke babát minden-hová elvittem. Együtt mentünk az operába, redoutba és még egyéb mulatóhelyekre, szóval szabad perceim az övé voltak.

Egy alkalommal a kis szőzke rávett, hogy menjünk el Párisba. Ekkor aztán már kezdtem megelégnem a dolgot, megtagadtam kívánságát, mire duzzogni kezdett, a mi nekem igen tetszett, de nem csókolt már anynyit, mint azelőtt. Egyszer aztán eltűnt előlem, nem is hallottam felőle egy ideig semmit, később tudtam meg, hogy megszökött egy báróval.

Bendéné pedig eközben mindig irt Lilláról. Rá két hónapra aztán egy kissé veszedelmes dolgot kezdett pengetni. Levele még most is nálam van, ha megengedik, fölolvassom.

— Nem tudom, hogyan lehet az, de e levélről nem tudok megvárni, e levél kísért. De tessék csak meghallgatni.

A város 1898. évi költség-előirányzata.

Pécs sz. kir. város háztartásának, a vízvezetési és a tisztai nyugdíjalapnak, ugy a város házi pénztárával összefüggő nagyobb alapítványoknak 1898-ik évi költségvetései a főszámvévő által egybeállítván, f. hó 11-én tárgyalattak a város pénzügyi és gazdasági bizottsága által s a reá következő napon a főispán elnöklése mellett tartott előkészítő tanácsülésben, s megállapítás végett a f. hó 29-én tartandó törvényhatósági bizottsági közgyűlés elé fognak terjesztetni.

A költségvetésből közöljük az alábbi részleteket:

A) A város háztartása.	
Előirányoztatott bevételeként:	
I. Városi fekvő javak jövedelme címén	
1. földbér	2277 frt
2. legelőadó	2230 »
3. kőbányabér	1150 »
4. agyagbányabér	136 »
5. házbér	12939 »
6. erdei jövedelem	32780 »
7. erdei legelőbér	190 »
8. balokányi uszoda és korcsma	1790 »
9. gesztenyeszedési bér	60 »
10. köszénbányabér	1400 »
	összesen 54952 frt
II. Városi jövedelmek:	
11. falusi borvám	11800 frt
12. helypénzszedés	43000 »
13. erdei vadászat	260 »
14. kövezetvám	23000 »
15. szikvizadó	15500 »
16. szeszpótlék	12000 »
	összesen 108560 frt
III. Rendőri jövedelmek:	
17. birságok	40 frt
18. hidmérlegjövedelem	1060 »
	összesen 1100 frt
IV. Cselekvő tőkék kamatai 38895 frt	
V. Különféle jövedelmek:	
20. vízvezeték után	35500 frt
21. fűeladás után	250 »
22. természetmények után	2500 »
23. halottszállítás után	1210 »
24. árvtári jövedelem	3200 »
25. barmok eladása	140 »
26. mértékhitelítési	4800 »
27. városi laudemium	14200 »
28. vincellériskolai jöved.	3000 »
29. beiratási és tandíjak	15000 »
30. vágóhidpénz	1700 »

Endrefalva május 12.

Tisztelt főhadnagy ur!

Legutolsó levelemre, mely áprilisban kelt, még nem tetszett válaszolni. Valóban nem tudom, hogy minek tulajdonítsam hallgatását. Lilla beteg. Nem tudom, szegény gyermeket mi lelte, de naponta halaványabb lesz s arcának üde rózsái hervadni kezdenek. Rosztól tartok; kérem önt Bárdos, legyen őszinte, önnök kell legjobban tudni a dolgot.

Levelét legközelebb elvárja hiva

özv. Bárdos Tivadarné.

U. i. Lilla kérde naponként, hogy Bárdos mikor jön, igyekszem megnyugtanni a szegény gyermeket, de nem sikerül. Aggodalmaim vannak.

— Eddig tart a levél. Én erre aztán azt feleltem, hogy sajnálom, ez időszert nem tehetem tiszteletemet náluk, de legközelebb okvetlen elmegyek.

Három hétre rá kaptam olyan levelet Bendénétől, hogy jónak láttam a kandallóba vetni, nehogy valamikor még corpus delictiként szolgálhasson. Ugyanaznap, mikor ezt a levelet megkaptam, elmentem Csávos Jenő hirlapíró ismerősömhöz és megkértem, hogy tegye közzé a következő ujdonságot lapjába:

Egy huszárfőhadnagy öngyilkossága. Tragikus öngyilkosságról tudósítanak bennünket, melynek B. G. huszárfőhadnagy az áldozata.

31. katonai jövedelem	50000 frt
32. végrehajtási költség	1920 »
33. trágya-eladás	310 »
34. vasuti kövezetvám	6800 »
35. előre nem láthatók	6380 »
36. reáliskolai járulék	200 »
37. nyugdíj-alapból	6600 »
38. toloncköltség visszatér.	18 »
39. szemétkihordási díj	5700 »
40. vadászati bér az alsó határ után	280 »
41. sírhelydíj	2540 »
42. borvámkrajcárok	4260 »
43. illetőségi díjak	170 »
44. amerikai szőlőtelep	5410 »
45. fogyaszt. és italadók	250000 »
46. részesedés az állami italmérés jövedelméből	16100 »
47. városi lófogatok ált. teljesített fuvarok	13432 »
48. hirdetési oszlopok bére	200 »
49. készpénzmar. 1896-ról	6 »
	összesen 451766 frt

A felsorolt 5 főcsoportban foglalt tételeken tehát a város saját jövedelme gyanánt előirányoztatott **655273 frt.**

Előirányoztatott továbbá kiadásként:

I. Városi tisztviselők és egyéb alkalmazottak ellátására:	
1. fizetések	95481 frt
2. kegyuri kiad. és segély a hitfelekezetekn.	13747 »
3. nyugdíjak	21936 »
4. kegydíjak	1750 »
5. napidíjasok részére	3942 »
6. szolgák ruházata	7550 »
	összesen 144.406 frt

II. Igazgatási költségekre:

7. szállásberek	2702 frt
8. irodai szükséglet	5300 »
9. erdei kiadások	23000 »
10. erdőfelújítás	2600 »
11. mértékhitelítés	1960 »
12. utiköltségek	740 »
13. bélyegköltések	30 »
14. posta- és táviradidíjak	20 »
15. hirdetés	220 »
16. hirlapok és könyvek	330 »
17. állami adó	4514 »
18. illeték-egyenérték	2737 »
19. bányailleték	40 »
20. ujoncozási költség	150 »
21. épületek fentartása	7600 »
22. természetmények, anyagok	2370 »
23. gazdasági szükséglet	1820 »
24. lovak és bikák vétele	500 »

Az előkelő körökben mindenki előtt kedvelt főhadnagy utóbbi időben Pesten lakott s valószínűleg szerelmi csalódás vitte őt a korai sirba. Ismerősei a legnagyobb részvétellel emlékeznek meg róla.

Másnap e hír meg is jelent, de senki sem ügyelt rá, mert senkit sem érdekelt az a bizonyos B. G. huszárfőhadnagy, a kiről egyáltalában nem is tudták, hogy kicsoda. E lapot elküldtettem Bendének Endrefalvára.

Tervem sikerült, Bendéné rögtön irt, mert sejtelve azt sugta neki, hogy az a B. G. én vagyok. Persze azt önök sem kívánhatják, hölgyeim, hogy én, mint öngyilkos, válasszoljak Bendének.

Az egész história azután abba maradt, Bendéné még irt, de miután leveleit ugy kapta vissza, hogy »meghalt«, a mit én magam irtam rá, hát meg kellett nyugodnia sorsában.

Lilla azonban hamar elfeledett engem. Színésznőnek állt be, szóval szegény leánynak egész jövőjét elrontottam. A lelkiismeretem bántott, hogy egy tiszta, ártatlan leánynak becsületét raboltam el, de nem is annyira magamat okoztam ezért, hanem az anyját, a ki arra tanította. Utóvégre is bele kellett nekem is nyugodni a dologba.

Mikor Bárdos megállt elbeszélésével, a zsurozó hölgyek egyike a társaságból felkelt.

25. városi napszámok	1070	frt
26. vízvezeték	35500	»
27. indóházi ut fentartása	6800	»
28. közvilágítás	18700	»
29. terek tisztántartása	570	»
30. utcák	19000	»
31. kövezés	26000	»

összesen 164273 frt.

III. Iskolai kiadások.

32. községi iskolák	62026	frt
33. lyceumi járulék	870	»
34. főreáliskolai járulék	4150	»
35. a németürögghi iskolára	120	»
36. vincellériskola	5650	»

összesen 72816 frt.

IV. Városi intézetek, testületek és egyéb jótékony célú intézmények segélyezése.

37. árvák és lelencek el-tartása	7500	»
38. kórházi járulék	210	»
39. segélyezés	5000	»
40. szegedi árvizkölcsonre	438	»
41. kertészeti egyesületnek	6	»
42. gyógyszerekre	1200	»

összesen 14354 frt

V. Különféle kiadások.

43. letartóztatottak élelmezése	630	»
44. toloncozási költség	462	»
45. szenvedőtökék után	54052	»
46. leírások és visszafizetések	500	»
47. katonai kiadások	14900	»
48. előre nem láthatók	6400	»
49. tüzoltó költség	5400	»
50/51. betegápolási költség	6300	»
52. balokányi uszoda fentartása	760	»
53. törzstökék visszatérítése	3200	»
54. hidmérleg	150	»
55. reáliskolai kölcsön törlesztése	200	»
56. földbér megtérítés a nözárdának	50	»
57. szemétkihordás	5700	»
58. utak, hidak fentartása az alsó határban	280	»
59. temetők fentartása	1200	»
60. amerikai telep fentartása	3277	»
61. színház fentartása	20500	»
62. iskolás-gyermekek felruházása	4200	»
63. fogyasztási és italadók	224596	»
64. lovak, bikák, fogatok	7800	»

Bárdos Gida nem láthatta jól az arcát mikor bejött, mert már setétes volt s mint-hogy ő is menni szándékozott, kíséretét ajánlá fel a hölgynek, a ki azt készséggel el is fogadta.

Mikor kiértek az utcára, a nő erősen megszorította kezét Bárdosnak s izgatott hangon kiáltá:

— Nos, főhadnagy ur, megismer-e még?

Reá nézett. Bárdos Gida kezdett rossz-szat sejteni.

— Lilla! — kiáltá, — hát te vagy az?

— Nyomorult, hát nem elég, hogy meg-csált, hát még gunyt is űz belőlem. Ez boszut követel.

— Csak nem akar . . .

— Jöjjön, csak jöjjön.

Ezzel magával vonta Bárdos Gidát.

*

Fél tíz lehetett, mikor a vendégek utolsója Déryné zsúrjáról távozott.

— Nézd, Jenő, itt lakik Lilla.

— Mifele Lilla?

— Hát a kiról a főhadnagy beszélt.

— Bende Lilla?

— Igen!

— Nem értelek Mici?!

— Nos hát, hallgass ide. Bárdost és Lillát össze akartam hozni Déryéknél. Tervem jobban sikerült, mint hittem volna. A főhad-

65. alapítványi hely a Ludo-vicában	1000	frt
66. Szikvizadó kezelése	3100	»
67. Baranyamegye multja és jelenje 100 példányáért	1200	»
68. A helypénz- és kövezetvám-szedés költségei 1/2 évre	2000	»

összesen 367857 frt

Az 5 kiadási főcsoportban, tehát összesen **763.706 frt** kiadás irányoztatott elő.

Ezen kiadásokra a városnak — mint fentebb láttuk — 655.273 frt saját jövedelme van, tehát lesz a hiány 108.433 frt, s ha ehhez hozzászámítjuk a városi alkalmazottaknak már eddig is 5 éven keresztül megadott 10%-os drágasági pótlékot, a mi 10.929 frtot tesz, lesz a pótdóval fedezendő hiány **119.362** forint.

Az állami adó, melynek arányában a városi pótdó kivethető volna, 310.866 frt 73 krt tesz; minthogy azonban ebből le kell számítani a pótdó-mentes testületek, alapok s intézetek adóját, le kell továbbá számítani azon törléseket, melyek a phylloxera-pusztítás következtében a földadóban és kétszeres vagy téves kivetés, végül behajthatatlanság címén az egyenes adók többi nemeinél fognak be-következni; — s így a községi pótdó alap-jául legfeljebb csak 290 ezer frt vehető föl.

A 290 ezer frt után az eddigi 35% mellett kivett pótdó tenne: 101.500 frt,

ezenkívül fedezetet képez a köztisztasági pótlék címén ki-
vetendő 1.822 frt,

vagyis az összes fedezet 103.322 frt,

szemben tehát a fenti hiány-nyal 119.362 frt,

marad 16.040 frt,

mely a pótdó eddigi százaléka mellett nem fedezhető.

A gazdasági és pénzügyi választmány, de a város tanácsa sem tartja a mai viszonyokat a pótdó emelésére alkalmasnak, mert a pótdó az amugy is sujtott birtokos-osztályt érinti leginkább, s azért a 16.040 frt hiány megszüntetésére célszerűbbnek tartja a közvetett megadóztatást; nevezetesen a helyben elfogyasztott sörre, melynek mennyisége 9 ezer hectóra tehető évenként, szándékozik 2—2 frtnyi városi fogyasztási pótlékot megszabni.

Az ekként befolyó jövedelem a hiánynak fedezésére teljesen elégséges, sőt még némi felesleg is marad.

nagy éppen e tárgyat pengette meg, hiszen elmondhatta e társaságnak, a hová csupa bohémek járnak. Az a nő, a ki elment, bizonyára félt valamitől, nem akarta blamirozni magát; hallotta ugyan, hogy Bárdos bemutatta magát, de Lilla azt hitte, hogy Gida elfelejtett mindent.

— Tovább, tovább . . .

— Nos tudod, a főhadnagy nem tudta, hogy Lillát fogja elkisérni.

— Értelek.

— Lilla megboszulja magát.

— Hogy-hogy?

— Kis ügyetlen; hát tíz óra már, Lilla-nak ablaka világos, a főhadnagy nála van.

— Hogy szerepelt Lilla?

— Mint Berkessy Jolán.

— És te miért tetted ezt?

— Mert én vagyok Melanie.

— Te vagy Melanie? No reményilem, velem nem fogsz így csinálni?

— Nem . . .

— De téged, hogy hívják Déryéknél?

— Ostoba, hát Szendefalvy Mici.

— És mi vagy?

— Énekművésznő!

Nagyot kacagott a szeladon és tovább vitte imádottját a setét éjben . . .

Czettler Rezső.

Hirek.

Pécs, 1897. november 15.

Felsült völegényjelölt.

A napokban egyik barátom, nevezzük őt Csillag Palinak, azzal a bizalmas kérelemmel állt elem, írniék számára egy pohárfelköszöntőt, melyet Margit névnapján akar majd elmondani.

— Szép beszédet irjak! tudod, kedves amicém, ez még nem elég az üdvösséghez, nekem ennél többet is kell tudnom; ki is az a Margit, mily viszonyban vagy vele, mily koru, milyen a műveltsége stb., csak így tudom a viszonyokhoz mértén megfogalmazni a beszédet.

Pali habozott, fürkésző tekintettel nézett körül a szobában, csak midőn meggyőződött, hogy kivülem más nem hallhatja, kezdé el:

— Barátom, egy pár hónappal ezelőtt az »Ingyenélőket« adták a színházban, mely darabot én is megnéztem.

— Valóban csodálkoztam volna, ha ott-hon maradsz, mikor a darab oly rokoncímű veled!

— Ne gunyolódj — vágott szavamba Pali — hogy éppen akkor mentem színházba, a véletlen műve, vagy jobban a jó Isten vezérelt engem. Felvonásközben a folyosóra mentem, mikor egy picike kijött páholyából, véletlenül a lábamra lépve.

— Pardon, nem akartam — mentegeté magát a kis szöke.

— Oh kérem — válaszolám — korántsem kell annyira mentegetni magát, hisz oly pici angyali lábakkal a legcsekélyebb fájdalmat sem lehet előidézni.

— Pedig takarosán lépett a tyukszemedre akár egy teve, nemde?

— Tartózkodjál ilyenmü kifejezésektől, mert azokkal most már engem is sértesz.

— Ugy, már ennyire vagyunk! akkor csak folytasd.

A bevezetés, ugy hiszem, elég regényes. Bemutatkoztam és barátom, csak láttad volna, mennyire elpirult szegényke, midőn szemlesütve felém nyujtá drága kis kezét és halk, suttogó hangon mondá, hogy őt Halász Margitnak hívják. Oly aranyos, oly édes volt; legjobb szerettem volna dobogó szívemre szoritani és tüzes csókot nyomni a homlokára, de így meg kellett elégednem azzal, hogy a foyerbe kísérhettem, miközben beszélgettünk a darabról és szereplőkről. Kellemes együttlétünket a vilányos csengő jelzése szakítá meg, Margitot a páholyba kísértem és hogy hogyan, csak azon veszem magam észre, hogy én is páholyukban vagyok.

A mamát észrevéve, ügyes testmozdulattal oly szép »Kisz die Hand«-ot tudtam mondani, hogy versenyezhettem volna akár magával Szirmaival is, ki e darabban, mint ingyenélő igen sokszor használja az üdvözlés e nemét, de a mama nem éppen nyájas tekintete arra készítetett, hogy betolakodásomat indokoljam. Pompás ötletem támadt! Hirtelen felkaptam Margit structollas legyezőjét, mit azzal nyujték át, hogy elejteni látván, bátor-kodom azt neki visszahozni. Ő megértett; bájos mosolyával adta azt tudtomra, de nemcsak, hanem fellépésemmel most már a mamának is imponálni kezdtem s meghívott, maradjak páholyukban. Így történt, hogy mikor újra lebocsájtották a függőnyt és ismét cseveggettünk, kisüttöttük bizony még azt is, hogy rokonságban állunk, lévén Margit keresztapja sógorom nagynénje fiának unokatestvére. A rokonság révén persze szorosabb lett az ismeretség és hogy röviden szóljak, azóta minden-napos vendég vagyok náluk. Margit szép, kedves, igazán enni való teremtés és én minél többet látom, annál jobban megszerettem. Ő is viszonozza érzelmeimet, de meg a jó Halász néni is szívesen lát; folyton buzdit, csak végezzem be tanulmányaimat, akkor nekem adja a leányát.

Margit holnap nevenapját üli, az ünnepi vacsorához én is hivatalos vagyok és ezen akarom felköszönteni.

Igy hát elmondtam mindent, rajtad áll most, hogy fogalmazzál egy oly felköszöntőt, melylyel méltán feltűnést keltsek, de kérlek, még ma ird meg, mert holnapig még bevágnom is kell.

Pali barátom kérését nem hagytam teljesítetlen és ő a beszéddel méltán feltűnést keltett.

A nagyszámu vendégcsapat már vigan mulatozott, a jobbról-balról hangzó pohárköcintás csengése belevegyült a vig kacajba, dal és zene töltte el a levegőt, mindenki mulatott, csak Pali barátom csendes, mint a sir; halvány arca elárulja lelki tusáját és mozgó ajkai mintha sejtetnék, hogy monologizál.

Jól tudja, mily élénk várakozással néznek a vőlegényjelölt, — mert mint ilyen mutatták be — felköszöntője elé, ő mégis csak vár, vár, végre megsokalja a késedelmezést, megtölti poharát, kezébe veszi, ünneplés lassúsággal felemelkedik, nyájas mosolygó arcra Margit felé fordul és mint aki éppen rögtönözve szokott szólni, megkezdi beszédét ilyenképen: »Kedves Margit nagysád! mélyen tisztelt vendégkoszoru! Engedjék meg, hogy szószólója legyek azon megakadt, közben-közben köhintve, bajsztát szépen felsimítva gondolkodik, mignem folytatja: szívemet tularadó örömmel, melylyel ismét hosszú kínos pauza. Így vagy négy ízben hallgatás . . . néhány szó . . . ismét hallgatás végre mintha csak valaki összenyomta volna torkát, nem tudott tovább beszélni. Ott állt szótlanul, nagy karikákra nyitott szemével bámult maga elé törülgetve izzadt homlokát, de hiába, nem jut eszébe csak egy frázis is, melylyel befejezhette volna mondókáját.

A társaság tagjai összenéznek; csak Halászék iránti tiszteletből nem nevetnek fel hangosan. Maga a háziasszony restelli a dolgot legjobban és hogy egy mentő ötlete támadt, oda bujt Pali mögé és sejtve, hogy a beszéd konceptusa a zsebében van, kérte, adná oda neki, majd ő sugni fog.

Barátom szívéből nehéz kő esett le, zsebébe nyul és a mi csak papírnemű akadt kezébe, mind kivieszi, átnyújtja leendő anyósának, ki mohón utána kap, kikeresi a papírt, melyen irott betűket lát, a többi félre dobja. (Jó hogy nem nézte meg, különben látott volna nem egy kifizetetlen számlát Margitnak vett ajándékokról, zálogleveleket, intő-cédulákat, no meg ehhez hasonlókat) és kezdi a sugás nehéz mesterségét, Pali pedig gépiesen nagy pathosszal mondja utána:

»Nagyon sajnálom, hogy oly sokáig várt reám a csendes elhagyott helyen, de kedves Arankám

A társaság elbámul a hallottakon, nem tudja megérteni az összefüggést, mignem a név hallatára a jó néni is észre tér, elolvassa végig és akkor Pali szemébe vágja a papirost.

Mi i i i i? magának még egy Arankája is van és az én drága leányom kezét merete megkérni?!

A többi hallgassuk el!

Margit elájult, Pali pedig minden mentegődzés nélkül kifelé sietett és csak otthon veszi észre, hogy a beszéd konceptusa a másik zsebében volt, ő pedig e helyett átadott anyósjelöltjének egy levélmásolatot, melyben egy szép kis leánytól bocsánatot kér, hogy a meghatározott »légyott-on meg nem jelenhetett.

Stella.

Napirend 1897. november 16-án.

Naptár: kedd, november 16. — Róm. kath.: Otmár. — Prot.: Ödön. — Görög-kel. (nov. 4.) Joannic. — Zsidó: March. 21. — Nap két 6 óra 52 perckor; nyugszik 4 óra 5 perckor. — Hold két éjjel 10 óra 10 perckor; nyugszik délután 7 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 4 Celsius fok meleg; légnyomás 754. — Kilitás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint hideg idő és borulás várható.

Színház: »Tosca«, dráma.

Jegyzői szigorlatok befejezése a vármegyházán.

— (**A főispán Siklóson.**) Báró *Fejérváry* Imre, főispán, a megye járásai között elsőnek a siklósi járást látogatja meg. Holnap (kedden) a délelőtti vonattal érkezik Siklóra, illetve a vókányi vasútállomásra, a hol a járási és a városi bandérium fogadja és *Krasznay Mihály* főszolgabíró üdvözlö. Siklóra érve *Henfner* Lajos jegyző tart beszédet s azután a községházán a küldöttek tisztelegnek a főispán előtt. Délután 2 órakor a »Pelikán«-ban diszebed lesz.

— (**Korcsolya-egyleti közgyűlés.**) Beállt a hideg idő és hogy a hőmérő higánya a nulla alá szállt, a korcsolyaegylet intézői a tagokat tisztujtó közgyűlésre hívták egybe, mely vasárnap délelőtt folyt le a Nemzeti Kaszinó helyiségében. *Fekete* Mihály elnök jelentést tett arról, hogy tavaly tisztujtó gyűlést nem tartottak, mert vártak addig, míg a víz befagy és mert hiába vártak, a víz ugyan nem, de a közgyűlés befagyott. Ezen körülményre való tekintettel az egyesület ügyeit a két év előtt megválasztottak vezették. Felolvastattak a zárszámadások és a felmentvény megadatott, az időközben lemondott dr. *Krasznay* Jenő volt igazgatónak pedig jegyzőkönyvi köszönet szavaztatott eddigi buzgó fáradozásáért. Ezután megválasztottak a tisztikar és választmány, még pedig elnök: *Fekete* Mihály, alelnök dr. *Krasznay* Miklós, igazgató dr. *Lauber* Rezső, titkár dr. *Zöld* Sándor, pénztáros *Notter* Jenő, orvos *Folly* Gyula. Választmányi tagok: *Cvetkovits* Gyuláné, *Darócy* Aladarné, *Engel* Mihályné, *Erreth* Kálmánné, *Justus* Miksáné, *Koszits* Kamillné, *Kis* Józsefné, *Molnár* Kálmánné, *Opris* Péterné, *Peitler* Imréné, özv. *Sauska* Jenőné és *Tóttósy* Bélané; az urak részéről pedig dr. *Darócy* Aladár, *Hentzl* Emil, *Izelt* Manó, *Kiss* József, *Koszits* Kamill, dr. *Krasznay* Jenő, *Lakits* Gyula, id. *Littke* József, *Peitler* Imre, *Piacsek* Viktor, *Reeh* Dezső, *Zsolnay* Miklós lettek.

— (**Thea-estély.**) A pécsi jótékony nőegylet tegnap tartotta helyiségében az idén első theauzonnáját. Már kora délután egész népvándorlás indult meg a Deák-utca felé, hogy a nőegyletben összegyülekezve, a szegények oltárára kiki a maga ajándékát lerója, míg benn a teremben a hölgyek gőzölgő theával, kávéval avagy süteményekkel kínálgatták a vendégeket. A theához adakoztak *Luizer* Viktorné, *Kaltnecker* Györgyné. Kávéhoz: *Johann* Julia, *Lauber* Rezsőné, *Razgha* Katalin. Büffethez: dr. *Bodó* Aladarné, *Dekleva* Miklósné, *Erreth* Kálmánné és *Jánosné*, *Piacsek* Gyuláné, dr. *Friedl* Károlyné, *Herbert* Jánosné, *Majorossy* Imréné, *Sípőcz* Frida, *Kindl* Józsefné, *Kindl* Ferencné, *Schwabach* Gézané. Pénztárhoz: *Lakits* Janka, *Friedrich* Antónia. A felülfizetéshez hozzájárultak: özv. *Matuskovics* Istvánné 1 frt, *N. N.* 1 frt, *Seeh* Károly 50 kr., *Erreth* János 50 kr., *Vaniss* Sándor 50 kr. Öröm volt nézni, hogy a rendezők mennyire iparkodtak lekötelező nyájassággal a nagy számmal egybegyült vendégeknek szolgálatára lenni, hogy így továbbra is állandó vendégek szives részvételével a szegények nyomorán segítsenek. Majd *Ternovszky* Margit általános várakozás közt, nagy figyelemmel és teljes precizitással játszotta el *Chopin* Polonaisét. Frenetikus taps jutalmazta a játszót, ki kénytelen volt még egy számmal megtoldani szép előadását, eljátszván *Jules* Delormetől egy szalondarabot. Élénk társalgás közt kezdtek egyszerre csak az asztalokat kivinni s hogy a siker teljes legyen, az ifjuság tánca kerekedett és *Luizer* Jenő által a zongorán fáradozatlanul játszott táncdarakok zenéje mellett sikerült táncmulatság fejezte be az első thea-estélyt, mely 84 frt bruttó bevételt jövedelmezett.

— (**Uj hitoktató.**) *Szabó* Géza, berkesdi segédlelkész, a szegzárdi állami főgimnáziumhoz hitoktatóvá kineveztetett.

— (**Köszl János ügye.**) Jövő hó 3-ára, péntekre, tüzte ki a királyi törvényszék büntető bírósága *Köszl* János ügyének végtár-

gyalását, a kit a mult év július 30-án történt löporrobanás miatt hétrendbeli gondatlanságból okozott emberölésért és negyvenrendbeli gondatlanságból okozott súlyos testi sértésért helyezett vád alá a törvényszék. A végtárgyalás előreláthatólag a pénteki és szombati napot teljesen igénybe fogja venni, ezért is tüzte ki a bíróság hét végére a végtárgyalást.

— (**Hitközségi közgyűlés.**) A pécsi izr. hitközség képviselőtestülete vasárnap délelőtt 10 órakor közgyűlést tartott az izr. iskola disztermében. A közgyűlés — melyen *Nemes* Vilmos dr., helyettes elnök, elnökölt — letárgyalta és jóváhagyta a jövő évi költségvetést s azután az elhalálozás folytán megüresedett előjárósági tagsági helyre *Spitzer* Lajost választotta meg. A folyóévi számadások megvizsgálására kiküldettek: *Ullmann* M. Károly, *Naschitz* Adolf és *Neumann* Ignác. Végül a hitközségi iskola tanítóinak korpótlék ügyét rendezte a közgyűlés, elhatározván — 15 szóval 12 ellenében — hogy 1898-ig a tanítók élvezik a már megállapított 10 percentes korpótléket, de azután a törvény értelmében járó ötödéves korpótléket nyernek, ugyanazonban, hogy eddigi korpótlékaik beszámíthatnak.

— (**Jogász táncestély.**) Szombaton este a Vigadó fényesen kivilágiott termeiben tartotta a pécsi jogakadémia ifjusága olvasóköre javára minden várakozást felülmuló eredményű táncestélyét. Ez képezte mintegy bevezetését ama táncvigalmaknak, melyekre kilátásunk van a télen. Derék jogászaik kezdték meg, s hogy régi jóhírnevüket fentartsák, minden lehetőséget elkövettek a siker érdekében, s nem is maradt el egy az erkölcsi, mint anyagi siker. Már fél 9-kor kezdtek robogni a kocsi a Vigadó elé s a bejáratnál a hosszan lecsüngő, igen izléses vállszalaggal diszített rendezők várakoztak, kiknek karjain azután a hölgyek hosszú sora lépett a táncsterembe. Kiküldött tudósítónknak a következők neveit sikerült feljegyeznie: A notabilitások közt láttuk báró *Fejérváry* Imre főispánt és nejét; zalavári *Zurna* Károly tábornokot; *Stenzl* Alajos ezredest; *Kristóf* ezredest; *Eckensberger* György alezredest, *Buttykay* Ádám alezredest. Körülbelül fél 10-kor *Farkas* Sándor zenéjére csárdással vette kezdetét a tánc s ezt folytatta a cs. és kir. 44. gyalogezred zenekara. Az első négyest 3 kolonneban járták s a kedv annyira összetartotta az illusztris vendégeket, hogy 5 órakor reggel a 3-dik négyesre is 2 oszlopban kellett felállani. Különben itt adjuk a teljes névsort: *Fenyősi* Aranka (Szigetvár), *Jeszenszky* Irén (Csebény), *Radócsay* Mariska, *Tallian* Imike, *Schwarz* Giza, *Kindl* Gizella, *Lauber* Margit, *Kaltnecker* Ilonka, *Pilch* Böske, *Putzer* Sarolta, *Hillebrand* Janka, *Jilly* Böske, *Némethy* Mici, *Zelesny* növ., *Vasvári* Irma, *Bence* Böske, *Sommer* Irma, *Orf* Paula, *Turcsányi* Matild, *Razgha* Ilonka, *Breining* Olga, *Kristóf* növ., *Luizer* Margit, *Fekete* Irma, *Eizer* Ilona, *Szuly* Gizella, *Papp* Margit (Veszprém), *Doma* Oktávia, *Kusinszky* Blanka (Bar.-Baán), *Polgár* Blanka (Szt.-Lőrinc), *Szántó* növ., *Angster* Olga, *Ujváry* Jolán, *Schwerer* Lenke, *Hoffmann* Melanie, *Ternovszky* Margit, *Nagy* Klémi, *Kovácsffy* Mimi, *Schultz* Martha, *Zsiga* Gizella, *Dvorszky* Paula (Pécsvarad), *Sey* Vilma (Szigetvár), *Schmied* Margit, *Kaufmann* Rózsika (Pusztá-Kovács), *Czakó* Margit (Egres), *Trixiel* Aranka, *Stenzl* növ., *Schlesinger* Aranka, *Sperl* Mici, *Eckensberger* növ., *Hoffmann* Irén (Szigetvár), *Hegyesi* N. (Szigetvár), *Szondi* Irma (Hird), *Mestrics* Gizella, *Asztalos* Lujza, *Braunstein* Ilona (Szigetvár), *Folér* Eleonora, *Lechner* Sylvia, *Máthé* Gizella, *Pritz* növ., *Soostó* Margit, *Salamon* Juliska, *Szabó* növ. (Üszög) és *Toth* Mariska.

— (**Halálozás.**) *Repics* Vince, igazgató-tanítót súlyos csapás érte. Meghalt a felesége, *Repics* Vincéné szül. *Schick* Katalin. Az elhunyt 53 évet élt s temetése holnap (kedden) délután 3 órakor lesz az indóház utca 13 $\frac{1}{2}$. számú házból a budai-külvárosi

temetőben. Az engesztelő misét szerdán délelőtt fél tíz órakor tartják lelkiüdvéért a székes-egyházban. A elhunytat gyászbaborult férjén kívül, egy leánya és egy fia, hét kis unokája s nagyszamu rokonság gyászolja.

— **(Tűz egy gyár közelében.)** Ma reggel félnyolc órakor a városi toronyőr tüzet jelzett a tűzörségnek. A tűz a Höfler testvérek gyára közelében jelezte, és a tűzoltóság kivonulva, csakugyan lángban találta ott a *Kindl* Ferenc tulajdonát képező szénapaját. Az épület és a benne levő takarmány olyan nagy mérvben égett, hogy mentésről szó sem lehetett s így csak a tűz lokalizálására szorított a tűzoltóság, a mi rövid munka után sikerült is ügyes tűzoltóinknak. A kár — az épülettel és a benne elégett takarmánnyal együtt — 1500 forintot tesz ki, amely azonban nagyrésztben megtérül, mert a leégett épület a Magyar-Francia biztosító társaságnál biztosítva volt. Hogy a tűz miből keletkezett, nem tudják. A pajtában szombaton délelőtt jártak utoljára s a kik ma reggel negyedórával előbb arra jártak, nem láttak se füstöt, se semmi gyanus jelet. A tűz — a mint következtetni lehet — kívülről keletkezett, de hogy bűnös uton-e, vagy szerencsétlen véletlenből, azt még nem tudják.

— **(Előmunkálati engedélyek.)** A kereskedelemügyi magyar kir. miniszter dr. Dunsits Istvánnak a Baracskától Zomborig s ezen vonalból Bezdánánál kizárólag a Duna partjáig vezetendő szabványos, esetleg keskeny nyomtávolságu helyi érdekű gőzmozdonyu vasútvonalra, Márffy Bélának és érdektársainak Kaposvártól Baresig vezetendő gőzmozdonyu helyi érdekű vasútvonalra az előmunkálati engedély érvényét a lejáratától számítandó további egy évre meghosszabbította.

(Citera-hangverseny.) Tegnap este igen élvezetes citera-hangversenyben volt

részük *Hircy* Ferenc vendégeinek a „Vigadó” éttermében. *Rósa* Antal, városunk ismert citeraművésze, rendezett ott hangversenyt, melyen leánya, a szép *Rósa* Katica is közreműködött. A hangverseny igen sikerült volt minden számban s különösen tetszetek az új szerkezetű citerán és krom-akkordeonon előadott solok, valamint a cimbalom-darabok. Mint halljuk, *Rósa*ék többször fognak hangversenyezni a Vigadóban s így közönségünknek máskor is lesz alkalma minél tömegesebben meghallgatni élvezetes játékukat.

— **(Gyufatartóval verte fejbe.)** *Magenheim* Imre, munkásember, szombaton este a Dollinger-féle borivóban mulatgatott. Ugyanott volt *Deixler* Konrád molnárszegéd is, a kivel mindenáron kiakart kötni és mikor verekedésre került a sor, felkapott az asztalról egy tömör márvány gyufatartót s annak az élevel többször fejbe ütötte. *Deixler* vértől boritva esett össze és a közelben lakó *Erreth* dr. kórházi igazgató orvost hívták segítségére. *Erreth* dr. bekötözte a sebesült ember fejét, a kit az esetről értesített rendőrség ápolás végett beszállított a városi kórházba.

— **(Eljegyzések.)** Novics Miksa, a mohácsi takarékpénztár könyvelője, tegnap tartotta kézfogóját Klein Laurával, Klein Sándor bajai bérlő leányával. — Ciglányi Ede, pécsváradi kir. járásbirósági kezelő hivatalnok, eljegyezte Mátyásevits Juliska kisasszonyt Pécsváradon.

— **(A „Szombatosok asztaltársasága”)** Szigetvárott, november hó 20 án (szombaton) a „Korona” vendéglő nagytermében táncal egybekötött zártkörű hangversenyt rendez. Belépő-jegy személyenként 60 kr., családjegy 1 frt 50 kr. A tiszta jövedelem a szegény özvegyek és árvák segélyezésére fordítatik. Felülfizetések köszönettel fo-

gadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté este pont 8 órakor. Jegyek előre válthatók: Kozáry Ede és Skorb Adolf üzletében és este a pénztárnál. Műsor: 1. „Havasi kürt.” Fuvola duo. Előadják: Nagy Béla és Oesterreicher Adolf. 2. „Hypnotismus.” Kettős jelenet. Előadják: Rechnitzer Sarolta k. a. és Gyika Emil. 3. „Zene gyöngyök.” Előadja cimbalmon: Vlasich Irma k. a., hegedűn: Kozáry Ede. 4. „Magánjelenet.” Előadja: Hoffmann Rózsa k. a. 5. „Magyar ábránd” Ridley Kornéltól. Zongorán játsza: Krizsán Ferencné urnő, hegedűn: Reitter M. József, fuvolán: Nagy Béla. 6. „Asszony szeretnék lenni.” Magánjelenet. Előadja Rechnitzer Sarolta k. a. 7. „Magyar dalok.” Énekli Csiszár József, zongorán kíséri: Krizsán Ferencné urnő. 8. „Sonata.” Mozarttól. Előadják: zongorán Krizsán Ferencné urnő, hegedűn: Reitter M. József.

— **(A mohács-pécsi vasút)** az elmúlt hónapokban 57.669 forint bevételt ért el, a múlt év hasonló időszakában pedig 64.655 frtnyi bevételt. Ez évben összesen 607.102 frt volt a bevétel s itt már szaporulat tapasztalható, mert a múlt első három negyedévi bevétel hozzáadván a negyedik negyed első hónapi bevételét is, csak 593.493 forintot tett ki.

— **(A roncsoló toroklob)** ismét fellépett Batán s szörványosan szedi áldozatait. Az 1891. és 1892. évi télen mintegy 200 gyermek pusztult el Batán e ragályos betegségben, szükséges tehát, hogy a kellő óvintézkedések mielőbb megtétessenek. Faddon mint levelezőnk írja, szintén szedi áldozatait a roncsoló toroklob.

— **(Füst a pincében.)** Szombaton este fél kilenc óra tájban dr. *Mutschenbacher* Viktor telefonon jelentette a Lyceum-utca 7. szám alól a központi tűzörségnek, hogy háza pincéjéből ajtón, ablakokon füst tódul ki. A tűzoltóság azonnal teljes felszereléssel kivonult,

félíg nyitott ajkai bezárultak s kék szemeiből a galambfélelem tükröződött le.

Mily szájalomra méltó és gyermekes volt a Madge szerelme a szép Duncan iránt, aki a férje neki. A szegény, ártatlan teremtés, ha visszament volna hozzá és ott mondja:

— Duncan, Duncan — látod én állok előtted, én Madge, a feleséged!

Ha ezt meg merte volna tenni, mennyi fájdalomtól szabadul meg egyszerre. De a szegényke nem tudta, hogy Duncan megbánta hamar a hevességét és visszatért érette, hogy magával vigye, de már későn. Azt sem tudta, hogy mikor Duncan azt hitte, hogy ő öngyilkossá lett, szintén le akart ugrani a tátongó bányaüregbe s alig tudták ebben megakadályozni.

Oh! ha mindezt tudhatta volna. De ha Duncan a fellegekből pottyant volna elébe, nem ijedt volna meg jobban, mint most, hogy megtudta, milyen közel vannak egymáshoz.

Most visszaemlékezett arra, hogy ezen a felejthetetlen estén az édes anyjáról beszélt, őt a szívére zárva és arról a házasságról beszélt neki, amelyik az édes anyjának legforróbb óhajta volt.

Emlékezett rá, hogy az ő boldog rózsás arcocskáját a keblére rejtette és azt kérdezte tőle, hogy bizonyos-e benne, hogy őt szereti-e jobban, vagy Stanton Lénát, a fenhéjázó, büszke örökösöt?

— Téged ezerszerre jobban szeretlek, én édes kincsecském — felelte akkor Duncan.

Madge a kis kezébe hajtotta a fejét, majd a csillagos égen járatta körül a szemeit.

a bánya fenekén, ahonnan többé sohasem kerül napvilágra ez a titok.

— Duncan — szólalt meg az édes anya újból és aggodó tekintettel nézte a fiát — ne tagadd meg az én első és utolsó kérelmemet. Ha ezt nem teljesíted, úgy sokkal jobb, ha tört döfesz a szívembe. De te ugy-e nem habozol? Neked jó és könnyőreletes szíved van Duncan s haldokló édes anyád kérései megtalálják az oda vezető utat. Felelj nekem, édes fiam. Mondd, hogy büszke, ősi nemzetségem nem fog kihalni veled. Ha ezt megígéred nekem, úgy nyugodtan szállok a síromba.

A hűvös esti szél érte a forró homlokát, a vére izzó lávaként keringett az ereiben, mikor a holthalovány arcon a könyeket látta leperegni. Mégis ígéretet kellene tennie, pedig az egyenlő nála a kétségbeeséssel, a halállal. Nem volna méltó a gyermekhez, hogy az édes anyját aggodalommal lássa meghalni. Hogyan téphetné le most magáról a szeretettel ölelő karokat és hogyan tagadhatná meg az utolsó kérelmet?

Irtózatos volt most a helyzete.

— Vigasztalj meg engem Duncan — susogta. Gondolj csak arra, mennyire szerettelek én téged gyermekkorod óta, mily szeretettel csókoltam a rózsás arcodat, mikor kiléptél a nagy világba, hányszor álmodtam felőled? Most mindezt magam elé képezem, mikor az utolsó lehetetlemmel könyörgöm hozzád. Felelj hát nekem Duncan!

A fiatal embernek minden szeretete és gyöngédsége, melylyel az édes anyja iránt viseltetett, e szavakra eltűnt. Talán nem is volt még ember ilyen iszonyatos helyzetben, mint ő. Duncan szép arca a nagy izgalomban elsápadt, szemei körül kékes karikák képződtek. De

de mindjárt konstatálni lehetett, hogy nem ég semmi, hanem a füstöt kén okozza. A pincét ugyanis *Jusztus Miksa* borkereskedő bérlé s ott kénzalagokat szoktak égetni a dohos levegő frissítése céljából. Ugy volt ez szombaton is, de a nagy légnyomás a kénfüstöt mind visszaverte s az tódult ki a pincéből füst alakjában. A vizsgálat ezt meg is állapította s így a tüzoltók, a mint jöttek, úgy vissza is vonulhattak minden munka nélkül.

— **(Szivarozók a színházban.)**

Némelyeknek úgy látszik, nem fér a fejükbe, hogy a színházban tilos a dohányzás s bár eldobhatnák szivarvégeiket a színház előtti téren is, nem teszik azt, hanem belépve az előcsarnokba, a pénztár előtt dobják el az égő szivart. Ezek többnyire bárdolatlan urhatnámságban szenvedők s ha rendőri megintésben részesülnek, még nekik áll felebb. Tegnap este is rendőri beavatkozásra volt szükség egypár ilyen rakoncátlankodó ellen, a kiknek figyelmébe ajánljuk, hogy a színházban és csarnokaiban 300 frtig terjedhető pénzbírság sulya alatt volt tilos és lesz ezután is tilos a dohányzás!

— **(Adj a tótnak szállást: meglop.)** A régi közmondást ide módosíthatni *Schalek* János esete óta, a ki *Budai* József korcsmárosnál volt szállva az egész mult héten. Szombaton aztán anélkül, hogy a szállásdíjat kifizette volna, szónélkül odább állt, de hogy megemlékezhessék vendégszerető házigazdáiról, ellopta a korcsmáros feleségének egy gyémántkőves és egy piroskőves aranygyűrűjét. A tolvaj tótót most keresi a rendőrség.

— **(A vasas bányatelepi Dal-koszorú)** szombaton este sikerült estélyt rendezett Vasason a Kreuzer-féle vendéglőben. Az estélyen a daloskör tagjai több magyar és német dalt adtak elő s volt több dialóg, melyek közül különösen tetszett az

»Egy baleset« című, melyet *Farkas R.* és *Szupancsics* kisasszonyok adtak elő. Az élvezetes és változatos műsor után tánc következett s a párok késő éjfélig járták a táncot.

— **(Lopás világos nappal.)** Özv. Samu Józsefné szül. Erős Éva mohácsi asszonynak 54 frt készpénze volt otthon. A napokban elment hazulról s midőn később néhány óra mulva hazament, észrevette, hogy a pénze eltűnt: ellopta valaki. Hamar elszaladt egy kártyavető asszonyhoz, hogy ettől kártyavetés által megtudakolja a tolvaj kilétét. A kártyavetőnő csakhamar kiolvasta a kártyákból, hogy a pénzt valamelyik szomszéd lopta el. Mi természetesebb, hogy a babonás asszony most egyik szomszédjára fogja a lopást és nem lehetetlen, hogy ezt jelenti föl (ha eddig meg nem tette) a csendőrségnek. Valóban nagyon hátra van még a mi népünk fölvilágosodás dolgában és még nagyon sokan a sötétben botorkálnak.

— **(Tolvaj a padláson.)** *Boglyas* János, dunaföldvári születésű 18 éves lakatos segéd, mikor a nyáron felszabadult, sehol sem kapott munkát a nagy Budapesten. Keresvesen tengette az életét, míg végre az éhség tolvajjává tette. Egyik házban felment a padlásra s ott elbujt, hogy majd este előjön és lopni fog. De szerencsétlenségére a mindig tárva álló padlásajtót épen akkor este becsukták s a tolvaj a padláson rekedt, hol öt napig volt becsukva és egy kis kenyérből éledélt. Ötödnapra felnyitották az ajtót és nyitva is hagyták. A tolvaj most este le is jött és egy kamarába betört. Ott sem volt szerencséje, mert rajtakapták és most a rendőrség vette pártfogásába.

— **(A magyar szent korona országainak békeegyesülete.)** Napjainkban két oly eseménynek voltunk részesei, melyek valóban eszményieknek mondhatók,

mert csaknem páratlan módon egyesítették magukban a nemzetnek és az emberiségnek ideáljait: a hazafiságot és a világbékét. Ezen örökké emlékezetes napokban írta a Magyar békeegyesület elnöke, dr. Jókai Mór a következő sorokat, melyek hivatva vannak, hogy az ország minden lakosának figyelmét ujólag felhívják a Magyar Békeegyesületre: »Magnus Annus Platonis. Van okunk azt hinni, hogy az a nagy év elérkezett, mely az örök béke kezdetét képezi. Nem a Pythia triposa, nem a próféta visiója hirdeti ezt; hanem a tények logikája. A békére szüksége van mindenkinek, uralkodóknak és nemzeteknek: a háboru senkinek sem áll érdekében. Mind az öt nagyhatalom készén áll a védelemre, de a támadásra egy sem. Az uralkodók egymást látogatják s midőn összeölekeznek, bizonyára népeik jó indulatát fejezik ki ebben. Nem a füstnélküli lőpor fogja Európa jövőjét rendezni, hanem a füstnélküli patriotismus. Lehet a honzeretet lángjait szítani, a nemzetiségi gyűlölet füstje nélkül. Ennek a tényei folynak le szemünk előtt, közvetlen közelünkben. Nem az uralkodók csupán: a nemzetek ölekeznek össze. — S ez ölekezés őszinte; mert szükséges. Az általánosan, világszerte megnyilatkozó békevágy hozta létre a békemozgalom kétrendbeli szervét u. m.: 1. A Békeegyesületeket, 2. Az Interparlamentáris Csoportokat, melyek minden állam törvényhozóiból (képviselők- és főrendekből) alakulnak, azon vannak, hogy a kívánságokat és határozatokat törvényjavaslatokká érleljék és lehetőleg törvényekké emeljék. Minderre gazdag szakirodalom áll rendelkezésre, melynek lényegét A Magyar Békeegyesület Első (Millenniumi) Évkönyve foglalja össze. Jelenleg a föld kerekességén összesen vagy 200 Békeegyesület áll fenn, köztük a legtöbb számos fiókosztályal. A Magyar Szent Korona Országainak Békeegyesülete 1895. december 14-én alakult meg

hát mit is bánja ő, mi lesz ezután? Reményei megsemmisültek, a szive összezuzódott — és mégis hogy egyezhetne ilyesmibe?

— Istenem! — sóhajtott a beteg. Duncan, mit jelent az arcod sötét kifejezése? Mi lelt?

Az aggodástól eltorzult arc még reá meredt, mintha delejes varázslatába vonná és kényszeríteni akarná, hogy kimondja ama örület szavakat. Lehajolt az édes anyjához s az arcát az övéhez érintette.

— Igérd meg Duncan.

— Igérem neked, anyám. Az isten legyen az oldalmon s ha az utolsó percek csakugyan megkönnyítem velem, hát megígérem.

— Áldjon meg az isten téged, én nemes szívű fiam — suttogta a haldokló folyton gyengülő hangon. Most már nyugodtan halok meg. Lesz még egy nap, hogy hálaival fogsz rám gondolni, amiért ezt megígérted nekem.

Tehát most már elhangzott az ígélet szava is. A szegény Duncan, akinek a szerelmi álma oly szörnyű módon foszlott szét, nem is sejtette, hogy mennyi gyötördést és fájdalmat fog még okozni neki ez az ígélet.

Mintha álmom hullott volna szemekre, úgy hallotta még az anyja szavát.

— Stanton Léna legyen a feleséged!

Erre már nem tudott felelni, csak a fejét hajtotta le a hidegülő kezeire.

— Szívet már nem tudok adni neki — felelte egész halkán, — mert az én szívem Madgénéé van, az én édes, elveszett menyországomnál.

Szegény Duncan nem sejtette, hogy e pillanatban Madge dobogó szívvel fordult vissza és nézte a fák ko-

ronái közt kivillanó lámpafényt, mely az ő ablakából áradt ki a sötét éjszakába.

Madge, akit ő már elsiratott s akinek halottnak kellett maradni, mert ígéletet tett neki, hogy a szívük titkát nem árulja el.

HUSZADIK FEJEZET.

Madgenak csak egyetlen gondolata volt, mikor a holdvilágos ösvényen gyorsan elsietett a virágágyak közt, hogy elmenekülhessen a férje elől, aki még mindig oly drága volt neki.

— Nem ismert reám — lihegte gyorsan. Csak azt szeretném tudni, átkozott volna-e engem, ha tudja, hogy én vagyok előtte?

Hirtelen megállt az uton és letérdelt a föbe.

— Istenem, mit tegyek most? — kiáltott föl félelmében reszketve. De hogy is gondolhattam volna, hogy az a kis lány az ő nővére, akinek megmondtam a nevemet.

Fölötte az ágak közt zaj hallatszott. Ez figyelmessé tette. Egy éjjeli madár szállt föl.

— Most keresni jön engem — susogta magában. Alakja kiegyenesedett, az arcába visszatért a pir?

hazánk számos kitűnőségének, ugyiszintén fő- és székvárosunk legelőkelőbb társadalmi köreiben jelenlétében — a békemozgalom lelkes apostolának Suttner Berta bárónőnek és dr. Jokai Mór elnöknek tevékeny részvétele mellett. Ezen új egyesület célja, karöltve a már huzamosabb idő óta fennálló nagyszámú békeegyesülettel — azért küzdeni, hogy az egyes államok közt létező vagy jövőre felmerülő nézet- és érdekkülönbségek ne az embertelen, győzőre és legyőzöttre nézve egyaránt káros és a vakszerencsétől függő háboru útján egyenlítettessenek ki, hanem, korunknak fejlett műveltségéhez méltóan, az államok képviselőiből alakult nemzetközi ítélő bíróságok útján. Az eszményi cél elérése anyagi áldozatokat is kíván. Rendes tagok évi egy frtot, alapító tagok egyszersmindenkorra legalább 50 frtot ajánlanak fel. Az egylet titkári hivatalának címe: Budapest, V., Dorottya-utca 6.

— (Csillagászati ujdonságok.)

Az ez idei első üstökös csillagot Perrine fedezte fel a Lichobszervatóriumon október 16-án. Az üstökös helyzete akkor az északi sarktól 23 fok volt és az egyenes felszállás (rectascensio) 3 óra 36 perc és 8 másodperc. Minalunk, az osztrák-magyar monarchiában már október 18-án vették észre az új égitestet és eleinte azt hitték, hogy más üstökös fedeztek fel, később azonban kiderült, hogy ez az üstökös azonos a Perrine üstökösével. A felfedező Perrine a ki hatalmas, 36 hüvelyk átmérőjű látcső felett rendelkezik, úgy írja le az új égi testet, mint 10-ed nagyságu rövid csóvájú üstökös. Minthogy azonban jelenleg a naptól távolodik, szabadszemmel nem lesz látható. Bigourdan párisi csillagász az ottani tudományos akadémia utolsó ülésén azt is jelentette, hogy az üstökös csóvája láthatólag változtatja meg eredeti helyzetét. Már régóta nyílt kérdés a csillagászatban, hogy a nap foltjai üregek vagy mélyedések-e a nap fénylő testében, amint azt Willson állította, vagy pedig ellenkezőleg emelkedések-e, a mint ezt szintén nagyon sokan vitatják. Hogy egy lépéssel előbbre vigye ismereteinket ebben az irányban, egy olasz asztronómus, Ricco gondosan tanulmányozta a nap fényképének és rajzának egész sorozatát, a melyeket 1880-tól nemrég mult időig eleinte Palermóban, később Cataniában egy 33 cm. átmérőjű távcső segítségével készített. Ricco naprajzainak átmérője több mint egy fél méter és tanulmányozásuk által arra a következtetésre jutott, hogy a legtöbb napfolt, mely a nap körvonalaihoz közel fekszik, a Wilson elméletét igazolja: tehát üregeknek kell azokat tekintenünk.

— (A télkabátok végzete.) A hidegre változott idővel előkerültek nyugalmas pihenőjükből a téli felöltők, de bizony előfordul, hogy sokaknak nincsen módjukban elővenni a bundát, — mert nincsen. Szomorú ugyan, de még szomorubb az, hogy sokan oly módon segítenek e bajon, hogy a nyilvános helyeken, mint kávéházak és vendéglőkben kiválasztanak maguknak egy megfelelő a fogason függő sok közül s miután a pincér gyanutlanul szépen rájok segítette, eltűnnek nyomtalanul. Vannak emberek, kiknek állítása szerint, ez a »legpraktikusabb« módja a téli felöltők beszerzésének. Hanem azért ne adj lsten, hogy a kabáttolvaj találozók a károsulttal, mert ott szivszaggató jelenetek következzenek. Jó lesz tehát, ha jó kabátok tulajdonosai óvatosan vigyáznak arra a szükséges holmira.

(Az újvilág a kivándorlások ellen.) Az Unióban nincsen már annyi dollár, a miből a tömeges kivándorlók meggazdagodva térhetnek vissza. Azok között a messés karrierek között, a mik az utkaparótól a petroleumkirályig vezetnek, egyre nagyobb a konkurrencia; sok az utkaparó és kevés a főka. Ezért az amerikaiak most maguk csinálják azt, a miket itten eddig a belügyminiszteri rendeletek: erélyes intézkedéseket tesznek a

kivándorlók ellen. Így a legerélyesebbet legutóbb tette az Unióban Pennsylvánia, a kivándorlók fő-aziluma. Törvényt hozott, a mely szerint az idegen állambeli munkásokra naponként és fejenként három cent adót vetnek ki s ezt az adót nem is egzekúciókkal hajtják be, hanem a napi munkabérből levonják. Ez a törvény az idegen államokból, különösen az Ausztriából és Magyarországból kivándorlókat kívánja sújtani, az által, hogy ezeknek versenyét a belföldi munkásokkal lényegesen megnehezíti. Ez a kivándorlók helyzetét az eddiginél is rosszabbá, sőt elviselhetlenné teszi. Ezt a belügyminiszter körrendeletben tudatta a törvényhatóságokkal és Vaszary Gyula főkapitány most hirdetőment bocsátott ki, a melyben erről az érdeklődőket tudomásvétel és alkalmazkodás végett értesítette. Ez talán jobban megcsappantja az érdeklődők érdeklődését, mint a belügyminiszter sablonos körrendeletei.

— (Kalandos élet.) A Szegezárdról megugrott közjegyzőhelyettes Párisban van már, honnan levelet irt egy ismerőséhez. Szentkirályi zajos és viharos multra tekint vissza; volt valahol gr. Széchenyi Imrénél és gr. Migazzinál titkár, Aranyos-Maróthon törvényszéki aljegyző, az ügyvédi vizsgát is letette; gazdagon nősült, nevének vagyonát azonban rövid idő alatt elverte; Monacóban is próbált szerencsét, de ott megkopasztották, s kétségbeesésében a tengerbe ugrott, honnan azonban kimentették. 1890-ben Budapesten a Granátos utcában kath. bankot alapított, melylyel rövid idő alatt sok embert becsapott, aztán megszökött s körözés útján elfogták s 1891. év végén négy évi börtönre ítélték, melyből 1895. első felében szabadult ki. Ettől kezdve hamis okmányok alapján többfelé becsépészte magát, s legutóbb Szegezárdon ütötte fel sátorfáját. Véletlenül az a pech érte itt, hogy a tőle elvált feleségének fitestvére Krammer Vilmos könyvkereskedésében segédként volt alkalmazva, ki szintén elmesélte a hirdett ember multját, sőt lejött Szegezárdra a volt apósa is, s ez azonnal elvitte innen fiát a könyvkereskedésből, mert nem akarta, hogy a családot szegyenbe hozott vejével egy városban legyen. A pécsi közjegyző kamaránál is hamis okmányt mutatott be, s midőn már égni érezte talpai alatt a földet, mult hó 26-án töröltetni kérte magát a kamaránál s Szegezárdnak bucsu nélkül hátfordított.

Órák ezüst-arany tárgyak és ékszerek javítását, kicserélését, tisztítását, felfrissítését és átalakítását a legjutányosabban és gyorsan teljesíti *Schönwald Imre* órás és ékszerész Pécs.

Művészet, irodalom.

○ **Tosca.** *Angyal* Ilka művészi vállalkozása — dacára a jogász-táncestélynek — igen szép házat hozott össze szombaton este. Sardou eme sötéthatterű történeti drámája bizonyára csak Sarah Bernhardt művészete folytán lett világhírű és maradt műsoron, mert különben, ha nem a nagy francia tragika alakítja Toscát, nem érte volna el az általános hatást, alakjai jellemének vagy visszarettentő, vagy szálnalmat keltő egyoldalúsága miatt. A kedveséért élő s érte gyilkosságra vetemedő Toscán kívül csak Scarpia rendőrminiszter alakjában van cselekvési képesség és erő s a többi alakok a tehetetlenség árnyékában mosódnak el. Különben maga az előadás is erről tett bizonyosságot, mert *Angyal* Ilkán és *Hevesi* Gáboron kívül egy szereplő sem bírt kiemelkedni. *Bihari* a francia festő szerepét — a mennyire ez a passzív alak lehetségessé teszi — önállósággal ruházta ugyan fel, de *Erdélyi* a menekülő Angelottit, ki miatt az egész tragédia lefolyik, nem tudta megérthetővé tenni. *Angyal* Ilka ismét teljesíté a vállalkozásához fűzött

várakozást, mert minden tekintetben fényesen állta meg helyét és megérdemelte a háromszori és négyszeri kihívást, miben részesíté felvonások után a közönség. *Hevesi* méltó partnere volt Scarpia rendőrminiszter szerepében. Az ellenszenves alakot oly természetességgel és a legapróbb részletekig gondos tanulmányra valló kidolgozásban mutatta be, hogy elementáris erővel hatott s bebizonyította, hogy képzett és értelmes színész. A környezetről nincs mit szólnunk; azok nem emelték, inkább rontották a sikert. (→)

○ **András, a gazda.** Gotthelfnek, a ki nek születése napját épp most ünneplik századik évfordulójában, van egy híres regénye *András* szolgálégényről, mely évtizedek óta a magyar népnek kedvelt olvasmánya. Ennek a régi és sokat olvasott könyvnek a folytatását beszéli most el jó magyar nyelven Szivos Béla. A mily érdeklődés kísérte annak idején a szegény szolgálégény kemény sorsát, ép olyannal olvassuk most a tehetős gazdát, a ki a maga erejével és becsületes szívével szerezte meg a jómódját. Roszindulatu emberek félrevezetik egy-egy pillanatra az egyenes utról, bajba is keverik, míg az ő józan esze vissza nem téríti és helyre nem állítja a megbontott nyugalmat. A könyv e részben kitűnő példával szolgál s mint a nép erkölcsét javító olvasmány, e téren a legkiválóbbak közül való. Az ily könyv terjesztése az arra hivatott közegeknek nemes feladata volna. Megjelent a Vasárnapi Könyvtár tetszetős füzetek közt, és izléses képei a Franklin-Társulat ily olcsó munkánál igazán dicséretre méltó buzgalmára vallanak. Ára 40 kr.

○ **Uj napilap.** A fővárosban november közepén új politikai napilap indul meg »Országos hírlap« címen. A lapot, amely nagyszabású, előkelő hírlap lesz, negyven különböző pártállású országos nevű politikus adja ki, főszerkesztő pedig Mikszáth Kálmán országgyűlési képviselő lesz. Az új hírlapot a fővárosi hírlapírók olyan előkelő gárdája csinálja, amely teljes garancia a vállalkozás fényes sikerére. Lipsey Ádám, a lap felelősszerkesztője eddig a következő nevesebb hírlapírókat nyerte meg az új laphoz: Papp Dániel, Méray Horváth Károly, Papp Dávid, Lovassy Andor, Keszler József, Kabos Ede, Lendvay Sándor, dr. Guthy Soma, dr. Molnár Géza, Lakatos Sándor és még többeket. A lap segédszerkesztője Kálnoki Izidor, a Magyar Hírlap és Pesti Napló volt helyettes szerkesztője, aki tavaly az ezredévi kiállítás sajtóügyi előadója volt. Az új lap fényesen berendezett szerkesztősége és kiadóhivatala VIII., József körut 65. szám alatt lesz.

○ **A Magy. Kir. Operaház** műsora november 15-től november 21-ig. — Hétfő **Nincs előadás.** — Kedd. **Aida.** Vasquez, Diósyné, Berts, Larizza, Ney D., Kornai, Ney B., Takats, — Szerda. **Nincs előadás.** — Csütörtök. **Alár.** Vasquez, Hilgermann, Kacér, Berts, Gábos, Rotter, de Ponty, Payer, Wlassák, Barbieri, Balogh, Schmideck, Mihályi, Ney D., Perotti, Szendrői, Várady, Ney B., Garbone. — Péntek. **A cremonai hegedős. A piros cipő.** Blätterbauer, Barbieri, Balogh, Schmideck, Arányi, Takats, Ney D., Mihályi, Smeraldi, Carbone, Pini. — Szombat. **Faust.** Vasquez, Gábos, Valent, Balogh, Arányi, Várady, Ney B., Kornai, Carbone. — Vasárnap. **Zsidónő.** Diósyné, Blätterbauer, Balogh, Perotti, Kertész, Mihályi, Ney D., Ney B., Carbone, Pini. Ezen előadások bármelyikére előre lehet jegyet rendelni Rózsa Gyulánál, a M. K. Operaház pénztárnokánál, a hely árának levélben, utalvánnyal, vagy sürgőnyileg való beküldése mellett a következő rendes elővételi helyárakon: Páholy, Földsz. és I. em. 13 frt. II. emel. 2—5. sz. 9 frt. II. emeleti 11. sz. 11 frt. Tálalásszék. I—III.

sorban 4 frt 30 kr. IV—K. sorban 3 frt 30 kr. XI—XVI. sorban 2 frt 30 kr. XVII—XIX sorban 1 frt 80 kr. II. em. körszék. Az I. sorban 2 frt 30 kr. A II. sorban 1 frt 80 kr. A III. sorban 1 frt 30 kr. III. emeleti erkély- és zártzék. Erkélysz. I. sorban 1 frt 70 kr. Erkélysz. II—V. sorban 1 frt 20 kr. Erkélysz. VI—IX. 1 frt. Zártz. I. sorb. 90 kr. Zártz. II. sorban 70 kr. Zártz. III—IV. sorban 50 kr. A jegyek átvehetőek a hajósutcai nappali pénztárnál az előadás napján 10 órától 1-ig és 3-tól 5-ig, az előző napon pedig 10 órától 1-ig. Darabváltás esetén a jegy érvényessége megmarad, de kívánatra a pénztár a beküldött összeget visszafizeti.

TÁVIRATOK.

— **A felmelegített Morzsányi per.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kiállítási jegybérletből folyólag Morzsányi Károly és társai ellen támadt bűnpör újrafelvétele következtében az újabb vizsgálat már megindult. A vizsgálóbíró ma délelőtt hallgatta ki Spitzer kiállítási jegybérletét.

— **Az Emke új elnöke.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az Emke elnökéül a tegnap Kolozsvárott tartott közgyűlésen B é l d y Ákos grófot, a kolozsmegyei főispánt választották meg, ki már korábban az Emke alelnöke volt. Sándor József főtitkár továbbra is megmaradt állásában, noha hire járt, hogy az ellene intézett támadások miatt le fog mondani.

— **Ujabb fordulat a Dreyfuss ügyben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Scheuerer-Kesztner francia szenátor a Figaróban újból azt írja, hogy azt az áruást, melyért Dreyfuss kapitányt elítélték, nem ő követte el, hanem egy Párishoz közeli helyőrség tisztje. A Liberté című lap azt is írja, hogy ez az áruást tiszt Denis Louis de Rougement tüzérkapitány, ki tavaly vonult nyugdíjba.

— **A diákasztal fölavatása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti „mensa academica“ tegnapi diszkyűlésén H e r c e g egyetemi rektor buzdító beszédet intézett a fiatalsághoz. A társadalomnak kötelessége — ugymond — az egyetemi fiatalság bajain segíteni, hogy meggátolja a proletariatus terjedését a tanuló ifjúság körében. Zachar elnök és Drechsler alelnök beszámoltak ezután a mensa academica múlt évi működéséről. Z s ö g ö d Benő dékán tartott még beszédet s ebben azt mondta, hogy nem annyira az elért eredmény, mint inkább az ifjúság ama szép törekvése nagyrabecsülendő, a melylyel nyomorgó társaik segítségére sietnek.

— **A kubai dinamitosok merénylete.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Havannából sürgönyzik, hogy a felkelők egy vasuti vonatot dinamittal a levegőbe röpítettek. minek folytán sok utas életét veszítette.

— **A békés-gyulai választás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bartha Miklós tegnap beszélt Gyulán választóihoz és hangsúlyozta, hogy a kiegyezési kérdések bonyolulása kilátásba helyezik a függetlenségi eszme közeli dia-

dalát. Beszédében melegen emlékezett meg Terényiről is, az elhunyt gyulai képviselőről, ki az általános választásoknál ellenfele volt. — Barabás Gyula a Kossuthpárt nevében ajánlotta Bartha megválasztását, mert ideje — ugymond — hogy a függetlenségi egyesüljenek. Utána még Szederkényi Nándor beszélt a lelkes hangulatban levő választókhöz.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

3572. szám.
tlkv. 1897.

Árverési hirdetmény.

A pécsvárad kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Szuly József berkesdi lakos, mint az ellendi fiók templom pénztár kezelője végrehajthatónak, Póra Mihály végrehajtást szenvedő elleni 36 frt 79 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyben a pécsvárad kir. jbiróság területén levő, Ellend község határában fekvő, az ellendi 200. sz. betétben Póra Mihály nevében álló A. §. 1. sor 1436 hrsz. szőlőre 140 frt; §. 2. sor 1697 hrsz. 8. ö. i. sz. ház és udvarra 400 frt becárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi december hó 21. napján d. e. 10 órakor Ellend községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadéképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsvárad, 1897. évi szeptember hó 14. napján. A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Schill
kir. jbiró.

Téli ruhák!

Az igen tisztelt
közönség figyelmébe!

Olcsó és csinos ruhák

férfiak és gyermekek részére kaphatók:

SCHMITZ SOMA

üzletében

PÉCSETT,

Király-utca bazár épület.

Szomorú — de igaz,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint **egészségünkre.** Ha ruháinkon a legparányibb szakadékot észlelünk, sietünk azt legott eltüntetni, nehogy nagyobbodjék, de ha ez testi egészségünknek az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, főfájás, emésztési zavarok stb mit tesz az? Ügyet se vetünk rá. Hát ez **vétkes könnyelműség,** mely később keservesen megboszulja magát rajlunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. **A legtöbb betegség kuforrása a gyomor rendetlen működése,** a mit — idejekorán használva — Egger kellemes ízű **Sódapasztillája** csakhamar beszüntet. (1 doboz ára 30 kr.) **A tüdő, torok és mellbajok köhögéssel, rekedtséggel s elnyálkásodással kezdődnek.** Egger kitűnő ízű **Mellpasztillája** megóv bennünket a bajtól teljes biztossággal. (1 doboz 50 kr. és 1 frt. Próbadohoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók. Főraktár **Nádorgyógyszertár**

(Dr. Egger Leó és Egger J.)
Budapest, Váci-körut 21.

Felhívás!

A Hazai általános biztosító részvénytársaság által meghonosított

betörés elleni biztosítás

a beálló téli idők alatt kettős fontossággal bír, miért is a biztosító közönség szives figyelmébe ajánljuk ily nemű biztosításoknak a **legjutányosabb díjtételek és feltételek** mellett való megkötését.

Baleset biztosítás sorsolással.

Az ezen kombináció szerint kötött biztosítások után az év folyamán befolyt tiszta díjaknak 10 százalékát egy oly alap létesítésére fordítjuk, mely minden év január havában megejtendő sorsolás útján biztosítási nyereseményként biztosított feleink között 1000 forintként kiosztatik.

Biztosítások felvételnek; a Hazai általános biztosító részvény társaság pécsi főügynökségénél, **Király-utca 23. szám** a Kölesönös segélyző egyesület palota I. emeletén.